

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor., pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Vrîl de Duminecă pe an
— 4 coroane.

Pentru România și
Irlandă pe an:
40 franci.

Manuscrisurile nu se napofășă

ADMINISTRAȚIA:

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

INSERTIUNILE:

de un șir garsonal: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancațe nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Biserica și Statul.

(*) „Pesti Napló” a început să publice la loc de frunte o serie de articole, primite dela publicistul francez Yves Guyot, despre „Biserica și Stat în Franța”.

Importanța chestiilor discutate de publicistul francez la nici un caz nu este atât de mare, cum îi place a crede lui „Pesti Napló”, pentru țara noastră și pentru împrejurările de aici.

În vremea din urmă, clericalismul a dat o puternică luptă în Franța, cu „Republica”, în așa zisa chestie a „congregațiilor”, contra legii formulate de ministrul Waldeck-Rousseau, prin care concesiunea formării societăților sau asociațiilor religioase se face pendentă de dispozițiunile unei legi speciale, formulate anume pentru a „armoniza instituțiunile liberale cu organizațiunile de ordine religioasă”.

Caracterizarea și aprecierea luptelor dintre clericali și stat, ear nu dintre biserică și stat, cum e poreclirea, așa după cum o face scriitorul francez, ori-cât ar păre de interesantă, pentru a cunoaște desfășurarea luptei dintre cele două tabere antagoniste, reprezentându-se aceleași condițiuni în Ungaria ca și în Franța, credem că n'ar fi meritat o deosebită atențiune din partea presei maghiare, fiind de prea puțin interes practic.

Cu toate acestea, distincția de care face parte „Pesti Napló” colaboratorului său parisiian, se explică foarte ușor.

Francmazonul redactor al ziarului „Le Siecle”, dl Guyot, se năpustește asupra bisericii, care reprezintă „autoritarismul fără margini”, față cu... „liberalismul modern”.

Colegii și amicii budapestani ai d-lui Guyot, cari la rîndul lor se gherează de „liberali”, prind cu entuziasm arma franceză, pentru a combate și ei pe... clericali, pe poporalisti, cari în tradiția țării noastre și dacă nu reprezintă, ca în Franța, elementul vrăjmaș actual al întocmirii de stat, ci cari, deși sunt aproape tot atât de șovinisti ca și patronii lui „Pesti Napló”, au păcatul, vina, că fiind creștini, sunt cei mai neimpăcați vrăjmași ai francmazoneriei ovrești, întru care „Le Siecle” și „Pesti Napló” sunt frați.

Eată explicația fraternisărilor din cele două redacțiuni, una dela Sena, alta dela Dunăre!

Dacă în Franța clericalismul este identificat cu biserică, de francmazoni, francmazonii noștri de sigur că nu pot să judece altfel decât colegii lor mai mari și mai... „moderni”. Dacă în Franța însă elementele cari reprezintă forța de stat se bucură de o autoritate și are o greutate incomparabil superioară decât „poporul ales” din Ungaria, francmazonii noștri iudeomaghiari totuși se cred a bătători calea „progresului”, întrecînd în îndrăzneala lor agresivă pe toate neamurile culte, isbind în biserică,

Prin scrisorile dlui Guyot „Pesti Napló” ține să isbească în catolicism organizații în partid politic în Ungaria, și în același timp investindu-se cu pene din Apus să justifice atacurile nedemne contra credinței creștine, contra crucii, să dea spoiul necesității „concepției moderne de stat”, din care crucea, credința creștină sunt eliminate, — și cu ele împreună virtuțile creștinești.

Dar' deși articolii dlui Yves Guyot au au nici o importanță pentru politica și desfășurarea vieții politice a patriei noastre, francmazonului „Pesti Napló” li sunt binevenite, pentru alimentarea și înfrumusețarea tendințelor destructive ale șovinismului, poreclite: progres și întărire a elementului singur alcătuitor de stat.

Legi existente în țara noastră sunt nesocotite, întocmirile dumnezeiești sunt luate la ochi. Ce va mai rămâne după era șovinistă?

Va sosi vremea expiării păcatelor!

Delegațiunile și cvota. Deși trăboiu continuă în „Reichsrath”, Wolff, Schönerer și tinerii echi se întrec în comadi și violențe din ședință în ședință, pare-că obstrucția nu-și va mai face culcuș de astădată în parlament.

Lui Fester Lloyd i-se scrie din Viena, că după asigurările primite din partea tuturor partidelor mari, sunt prospecte că alegerea delegațiunilor și a comisiunii cvotelor nu va întâmpina nici o greutate.

Atâta mai dorește, și s'a resemnat de a se mulțami cu atâta ministerul Körber!

Dl Janesó Benedek, într'un număr recent al lui Hazánk se ocupă de emigrarea Sécuilor în România. Și promite că va face o diagnoză a acestei boale, pentru ușurarea leucirei ei. În același timp, Budapesti Hirlap propune, ca în vederea formării „marei imperii maghiar”, să fie duse coloniile de Sécui în Bosnia, că i Sécuii sunt elementul cel mai rezistent și cel mai conservativ maghiar.

Ciudați sunt leaderii presei maghiare: unul susține că Sécuii se desnaționalizează în România, se pierd pentru maghiarism, — pe când celalalt cu același element visează să creeze imperiu maghiar.

Și în același timp, câți nu se vor încerca — vorba Românului — să scoată... luna din fântână!

Bánffy aliatul lui Kossuth.

(R.) Pentru ori și cine citește ziare ungurești era evidentă alianța lui Bánffy cu Kossuthiștii. Ei sunt legați prin confesiune, și se știe ce legătură trainică este aceasta la reformați; sunt legați prin educațiune: au crescut adecă la aceleași școli șoviniste, căci nu-i nici o deosebire între colegiul reformat din Aiud de pildă, unde patron este Bánffy, și între cel din Dobrișin, Sáros-patak și altele, pe

unde au crescut aderenții lui Kossuth.

Acum a sosit însă, așa se vede, momentul ca alianța aceasta a fostului sfetnic împărătesc și actual mare maestru de ceremonie la Curte să se proclame pe față, după formă și lege.

Astfel, „Magyar Szó” (dela 26 c.) publică în fruntea sa o epistolă deschisă către Kossuth Ferencz, conjurându-l să scape țeara de perirea spre care o duce — Széll prin proiectul de lege privitor la rezolvirea conflictului cu Fiume. Tradarea lui Széll este că îngăduie ca „peste afacerile lor, Fiumanii să fie ei stăpâni”, — ear' primar și reprezentanță să nu fie la absoluta discreție a guvernului unguresc.

Eată ce-i scrie „Magyar Szó” lui Kossuth Ferencz:

„Măria Ta! Domnule President! Subsemnata redacțiune, cu patriotică încredere și-se adresează într'o chestiune, de care nimeni nu este mai competent și mai dator să se intereseze decât tocmai Măria Ta, fiul lui Kossuth Lajos, care la moartea tatălui D. Tale intrând în țeară cu moaștele sfinte, ai venit ca în numele tatălui Măriei Tale și sub steagul lui să protestezi împotriva nimicirii luptei de patru sute ani a nației noastre (pe ungurește: „négy-százötvenöt éves küzdelem” letiportatása és szé-szaggatása ellen”, — stilul lui Bánffy!).

Eată de ce ai venit Măria Ta în țeară. Bine ai făcut că ai venit, pentru-că erai dator să vii. Însă gândește patriotică Kossuth Lajos și departe de patrie a fost o emblemă sfântă. Kossuth Ferencz trebuia însă ca și prin fapte să lucreze pentru înseninare feștelor încrețite de grijile țării.

Măria Ta! Eată, și-se dă privilegiu să lupți în interesul țării și pentru paza drepturilor ei isalienabile. Ziua în ameză mare mână sacrilege vor să rupă din coroana ungură cel mai frumos mărgăritar: Fiume.

Ce este aceasta? Un apel vedit ca reformații kossuthiști să-și dea mâna cu cei liberali, ca apoi să aranjeze împreună asaltul în contra guvernului, care vrea să-i molcomească pe Fiumani.

Ungurii deci, cari nu tocmai de mult, în chestii de partid se răboiseră cumplit, căci Bánffy a dat lovitura cea mai mare kossuthiștilor, — pentru a-i împintena încă pe Unguri la un șovinism și mai violent, caută să se apropie și mână în mână să lupte în interesul ideii, pe care de altfel Bánffy și ea prim-ministru a servit-o cu aceeași energie, cu care ar voi s'o slujească acum ca oponent.

Ne aducem însă aminte că Bánffy a fugit dela înmormântarea „moaștelor sfinte” și tot sub el au fost grațiați memorandumii români... Așa era poruncă de sus!

N'a putut deci să reziste poruncii ca șef al unui partid tare... Cum o să poată împiedica acum să se execute tot o poruncă înaltă, pentru-că, desigur, Széll are mandat să impace odată pe Fiumani, împotriva cărora Bánffy operase cu brutalitatea aplicată de altfel tuturor naționalităților, neexceptând nici chiar pe Unguri.

Așa stând lucrurile, ori cât de semnificativă ar fi această alianță a baronului Bánffy cu Kossuth Ferencz,

ea nu are de cât cel mult însemnătatea altor opere bufie, pe urma cărora s'a făcut celebru fostul „caporal de haiduci”.

Căderea guvernului Carp.

Neputînd să ajungă la înțelegere cu comitetul delegațiunilor proiectului de lege al impozitelor, primul ministru Carp a adus chestia în Cameră. Deputatul Hiotu a propus adecă vot de încredere guvernului. După o discuție animată, după cât ne spun telegramele de ieri, propunerea aceasta însă a fost respinsă cu 75 voturi, fiind pentru propunere 74; ear 8 deputați n'au votat.

Guvernul Carp a căzut deci, după ce abea-i o săptămână de când dl Carp își retrăsese demisia, primind atunci asigurarea dela șeful partidului, dl G. Cantacuzino și dela gruparea Take Ionescu-Panu, că i-se va da concursul să-și treacă proiectele de legi.

Despre cele precedate acestui vot din Cameră, „Apărarea Națională” ce ne-a sosit ieri, scrie:

D-nii: general Manu, Ion Lahovari și Tache Ionescu, cari au propus sporirea foncieră, taxei pe vin și pe petrol, adecă impozite cari ating pe săraci, ca petroleul și pe toți agricultorii, ca sporirea foncieră și taxei pe vin, nu vor să taxeze, pe patentari din cari 5 părți sunt ovrei, 3 părți armeni, greci și bulgari, numai 2 părți români.

Patentele sunt singurul impozit care n'a crescut și n'a fost remaniat.

Este în această încăpăținare de a nu impune pe patentari, cari nu produc nimic în această țară și de a pune toate greutățile pe agricultori și pe proprietatea rurală și urbană, ceva monstru din partea unor oameni cari se numesc conservatori.

A susține profesiunile comerciale, contra intereselor agriculturii, nu este faptul unor conservatori; ci cel mult rolul unui partid radical.

Unii din miniștrii au încercat să propună d-lui Carp ca să renunțe la impozitul patentei sau cel puțin să se aducă modificări categoriei III-a din acest impozit.

În acest din urmă mod, urearea dărilor se va referi numai la 20 000 patentari din suma totală de 67.000. D. P. P. Carp, a declarat categoric că nu va suferi nici odată vre-o discuțiune în privința dărilor fixe.

Concluziunea discuțiunii consiliului a fost că dl P. P. Carp. își va da demisiunea ori-cum s'ar interverti astă-zi lucrurile la Cameră.

Chiar dacă suposind cazul că s'ar pune astă motiunea de încredere, d-sa e hotărît să nu renunțe la ferma sa deciziune de a demisiona.

Ridicîndu se împotriva „elementelor eterogene cari au fost aduse în partidul conservator”, susamintitul ziar (care face aluziune, ba îi chiar numește, la d-nii Take Ionescu, Dicescu, Panu, Delavrancea, Bădărău, Fleva etc. etc.) scrie:

Dar și din punct de vedere național, ei s'au arătat vrăjmași ai românilor și apărători ai streinilor, căci dl Carp, cu privire la patente cedase asupra tuturor claselor de patentari afară de clasele 1, 2, 3 în care după statistica precisă a ministerului de finanțe sunt ca comercianții 60 la sută streini.

Gimnasiile nemaghiare în Dietă.

Fiind încă în desbatere specială bugetul ministrului de culte și învățământ *Wlassics*, în ședința dela 25 l. c. n. a Dietei, voinicul deputat sâcui, *Bartha Miklós*, s'a opintit la chestia gimnasiilor. Îndeosebi gimnasiile naționalităților II sunt un mare spin în ochi.

Despre acestea a ținut Săcuiul *Bartha* să spună în Dietă următoarele „înțelepciuni“ sâcuiști:

Gimnasiile naționalităților — a zis — sunt nepatriotice și activitatea lor e periculoasă pentru statul național maghiar. Nu prigonește el nici limba, nici cultura vre-unui popor, dar nu se poate împăca cu gândul, ca Ungurii să crească Nemți, Români sau Valachi, cari să intre în serviciile statului ungar. În astfel de caz e un vis zădar nic a vorbi de unitatea culturii maghiare și despre unitate națională maghiară. Căci — zice — dacă cineva se crește în spiritul lui Schiller și Goethe, din acela poate să fie bun Neamț, bun și foarte cinstit muncitor și om harnic, dar' nu poate să fie *Moghiar*, și nu e potrivit să servească interesele statului național maghiar.

Cel-ce nouș ne face serviciul, — se îngâmfa *Bartha* — în trup, în suflet, în inimă și în toate pornirile sale trebuie să se contopească cu istoria noastră, cu tradițiile, cu moravurile vechi și cu literatură noastră. Acela trebuie să cunoască pe *Vörösmarty*, pe *Petőfi* și pe *Madách Imre*, nu însă numai pe *Goethe*, pe *Schiller* și pe *Lessing*. Noi așa învățăm și sufletul nostru e cultivat de maxima și porunca: „Fii credincios neclintit patriei tale, o, Maghiare!“ În școlile și în gimnasiile din Sibiu, Sighișoara și Mediaș însă fiecare elev sub conducerea profesorului său cântă: *Was ist des Deutschen Vaterland*. Întregi generații se cresc astfel, cel puțin între Sașii din Ardeal. Știu, că aci e trebură de măsură legislative; dar', fiindcă ministrul a promis reforme, iar plăcândă ministru ar putea să liniștească Dieta așa fel, că o peatră unghiulară a reformei lui va fi: ca în aceste școlile medii și îndeosebi în gimnasiile — limba și spiritul să fie maghiar.

Asta o dorește și așa pretinde săcuiul *Bartha*. Ear la expectațiile lui, ministrul *Wlassics* s'a simțit îndemnat să răspundă în aceeași ședință:

Constată adică *Wlassics*, că școlile naționalităților stau sub controlul cel mai strict posibil și tocmai înainte de asta cu câteva săptămâni dînsul a stabilit un sistem cu totul nou al controlului; în o parte a acestor școlile — zice — se și cultivă cu multă căldură simțul patriotic. Doar' li-

teratura maghiară în limba maghiară trebuie să se propună într'însele; trebuie să se vorbească despre *Vörösmarty* și, peste tot, despre poezii mari maghiari. Natura' că, pentru-ca toate acestea să se întempele, e treburiță de un control sever. Dacă se ivește apoi cazul, că se aduc în școlile și manuale contrare statului, acelea se confiscă imediat după-ce se anunță ministrului.

Așa a răspuns ministrul *Wlassics* la primejdioasa chestie cu gimnasiile nemaghiare, ear *Bartha* și cu el toți confrății în utopia maghiarizării — s'au declarat mulțumiți atât cu răspunsul ministrului, cât și cu mersul mașinării șovinismului.

Constatăm...

La 25 Februarie după amiază o deputațiune a Fiumanilor s'a prezentat — după cum se știe — la primul-ministru, să-i mulțumească pentru că s'a arătat dispus a respecta drepturile autonome ale orașului.

Dr. Mayländer, care a condus deputația, a vorbit itel enest. Prim-ministru i-a răspuns ungurește, dar după aceea a repetat vorbirea sa și în limba germană, ca reprezentanții Fiumei să l'înțelească.

N'avem nimic de observat: toate bine s'au petrecut! S'a dat expresie și hegemoniei maghiare și caracterului polietic al statului ungar.

Întrebăm însă: cum vor șovinistii maghiari să facă imperialism maghiar, când în limba maghiară nu se pot înțelege nici chiar cu Fiumanii? Doar cucerirea cu armele, știu și ei că nu mai e cu puțință. Remâne calea culturală și comercială! Când însă nici în singurul port maghiar ce există nu s'a putut încetățeni limba maghiară, cum cred Ungurii că o să cucerească *Balkanii*? Prin mijlocirea limbii germane? Dar atunci ar trebui ca întâiu ei să învețe această limbă; se știe însă că ei au o mare aversiune pentru această limbă și, peste tot, puțin talent să învețe vre-o limbă.

Din Dietă.

— Ședința dela 26 l. c. —

Deși, cum spunem la alt loc, cearta artistică s'a urmat destul de aprinsă și în

această ședință, — ministrul cultelor și învățământului public *Wlassics* tot în ședința aceasta a eșit deplin triumfător cu bugetul resort-ului său, trecându-l teafăr și orin desbaterea specială. N'are acum decât să-și continue opera șovinistă, căci banii s'au dat, că și a cerut din vistieria comună.

Tot în ședința de ieri (26 l. c.), după trecerea bugetului lui *Wlassics*, — s'a început apoi desbaterea asupra bugetului ministrului de justiție. Discuția a început-o deputatul *Emmer Kornel*, rostind o lungă vorbire, în care pe de o parte a lăudat munca stăruitoare a ministrului *Plösz*, ear' pe de altă parte a vestejit unele scaderi și defecte în justiția țării, cari așteaptă să fie lecuite și spre bine îndreptate.

Modestie patriotică.

De data asta găsim — mirare dictu — și la patrioți o părțică din virtutea aceasta. Și știți prin ce minune se face această descoperire?

Eată ni-o spune „*Budapesti Hir-lap*“ în numărul său de Luni, 25 l. c.:

„În Fiume — zice — e un obiect de generală discuție un toast, ce într-o seară din zilele acestea a resonat în „*Casino patriotico*“ de acolo. E celebru toastul acesta, fiindcă e primul cas petrecut în acest club italian, că în limba maghiară a grăit cineva către întreaga societate.

„Despre casină mai avem să amintim, că membrii conducători ai ei sunt totodată și fruntași ai partidului autonomist. Impregiurarea deci, că de astă-dată au fost invitați și Maghiari la petrecerea acelor și că au primit cu aplauze un toast rostit de *Tóth Géza*, ca oaspe și director al „*Adriei*“ și president al societății officianților, pentru concordia dintre Italianii și Maghiarii din Fiume: dovedește în chip strălucit schimbarea sentimentului.

„Politica pacnică a lui *Coloman Széll* a secerat un succes deplin în Fiume. Italianii cu vechea lor simpatie se apropie de Maghiari și contactul între oalță devine tot mai călduros. Pentru menținerea bunelor referințe premergă cu mare zel guvernatorul, apoi directorul *Tóth Géza*, care, ca mai vechiu locuitor al Fiumei, cu jertfe enorme a ridicat la un nivel considerabil societatea officianților și promovează cu însuflețire și pe toate terenele interesele maghiarismului.

Asta e povestea și faptul petrecut. Un toast unguresc s'a rostit odată

și în Fiume, și patrioții sunt încântați până la estaz de marele succes al maghiarismului în „mărgăritarul coronei ungare“ dela *Adria*. Ear aceste numai în urma politicei „pacnice și împăciuitoare“ a d-lui *Coloman Széll*!

Nu e asta o modestie din partea patrioților?

Noutăți

Arad, 27 Februarie n. 1901.

Majestatea Sa către patriarhul *Bran-covici*. Ziarul officiu al patriarhiei din *Carleviț* publică următoarea scrisoare adresată lui *Bran-covici* prin principele *Rudolf Lichtenstein*:

După dorința prea înaltă a *M. Sale* imperiale regesti apostolice, excelența voastră după repetite binecuvântări bisericesti și petrecut, în persoană, la *Cruședol*, la locul de vecinică odihnă, rămășițele mortuare ale *M. S. regelui Milae I. M.* Sa imperială-regală apostolică prea-grațios m'a încredințat să aduc excelenței voastre, pentru osteneala și mai ales pentru celebrarea atât de deamăn și sărbătorească a actului înmormântării, cea mai înaltă a Sa mulțumire. Când îndeplinesc acest prea înalt ordin, rug pe excelența voastră să primească expresiunea considerațiunei mele celei mai deosebite.

Grevă. Îl este dat tineretului mai ales, să nu învețe din pășaniile — *altora*. Astfel deși se știe, că grevistii d'acum sease ori șapte ani au pășit-o rău, totuși elevii din cursul IV și lil preparandii dela institutul pedagogic din Arad au făcut grevă pentru că la societatea de lectură elevilor din cursurile I și II au li s'a dat și lor — *drep-turii*! N'au vrit deci să primească regulamentul întocmit de consistor, nici să asculte de profesori, director și comisarul consistorial, trimis înadins să resolve incidentul. Căți-va elevi, cei *goralavi*, au și fost eliminatți, ear cum dintr'un spirit de solidaritate rău înțeles, căci solidaritate e bine să se ia numai cu camarazii cari nu propagă neapănare legdor, ceilalți elevi nu vor să intre nici ei în clasă; de două zile la institutul se repetă aproape aceleași scene, ca la greva d'acum căți-va ani.

E de regretat, că tinerimea nu și înțelege rostul său în mijlocul societății române: căci nu trăgând în degete cu autoritățile își poate câștiga educația fără care învățătorii buni nu pot fi și nici este în interesul românesc, să se repete scenele regretabile din trecut. Poate va reveni la sentimente mai bune. Cât despre consistor, suntem siguri, că va face așa cum dictează interesul suprem al școlilor.

Carnet literar.

N. Iorga: *Studii asupra istoriei Românilor în secolul al XVII-lea*. Cel dintăiu an din domnia lui *Vasile Lupu* 1634—7 București. — și: *Lucruri noue despre Vlad Țepeș*. — 2 broșuri.

În istoriografia română se remarcă astăzi activitatea științifică extraordinară de rodnică a savantului profesor dela universitatea din București, dl *N. Iorga*.

Cunoscut și apreciat de lumea savantă din Apus, ca cel mai profund cunosător al istoriei Orientului european, dl *Iorga* pentru cercetările sale științifice a vizitat și explorat cele mai multe Archive din Europa, adunând material, utilizându-l și servindu-l științei, în publicațiunile sale numeroase.

Cunoștințele de istoria Românilor și au avut până aci „monumental“ în lucrarea distinsului profesor dela Universitatea din Iași, dl *A. D. Xenopol*. Prin cercetările și publicațiunile d-lui *Iorga*, pe baze documentale, opera d-lui *Xenopol* se completează și se îndreptează în multe părți și în multe privințe.

Folosindu-se în special de unele rezultate ale cercetărilor sale făcute asupra corespondenței olandeze din Constantinopol, inedite, care se păstrează în Archiva din Haga, a scrisorilor ambasadorului olandez, păstrate la Biblioteca regală din München, corespondenței poloneze din *Königsberg*, și după acte aflate în Archivele sâsești din *Bistrița* și *Brașov* (în parte publicate de d-sa) dl *Iorga* aruncă o vie lumină prin studiul său indicat asupra unor rosturi ale evenimentelor desfășurate în țările române între anii 1634—37.

Impregiurările în cari ajunge la domnie în Moldova *Vasile Lupul*, tendințele poloneze, politica turcească, *inconsecvențele politicei turcești și cauzele ei*; balansarea voievodului moldovean între „liga creștină“ polono-transilvano-munteană și „îmbrățișare“, mișcările Tatarilor, — sunt apreciate științificește, făcând astfel o interesantă pagină istorică.

Lucrarea nu se întinde mai departe de anul 1637, nu intră deci în cercetarea luptelor izbucnite între cei doi voievozi români *Matei Basarab* și *Vasile Lupul*. Dl *Iorga* s'a mărginit la ceea-ce a avut să spună nou, pe baza unui material inedit.

Lucruri noue despre Vlad Țepeș.

Cronicele românești sunt prea târzii și în mare parte defectuoase pentru evenimentele veacului XV. Pentru reconstruirea evenimentelor din timpurile puțin străbătute de lumina istoriei, servesc mult isvoarele externe în studiul istoriei Românilor.

Dl *Ioan Bogdan*, profesor la universitatea din București, s'a servit de isvoare externe, rusești, germane, etc., pentru a ne da pe *Vlad Țepeș* într-o lumină adevărată. Prin cercetările de Archive, dl *Iorga* a dat de două documente, prin cari constată „*lucruri noue*“ despre *Vlad Țepeș*.

E vorba de sffrșitul luptei dintre Dan „*voevodă*“, pretendent la tronul Munteniei și spriginit de regele Ungariei, *Mateiu Corvin*, și relațiunile aceluia Dan cu brașovenii cari îl primiseră ca refugiat și contra cărora își răbucă *Țepeș*, pentru ospitalitatea ce s'a dat rivalului său.

Ni-s șchțează înclînările lui *Țepeș* când fată cu regele Ungariei, când sore Turcii după-cum simțea că e mai tare sau mai periculos unul sau altul pentru el.

Din cariera voievodului muntean ni-se dă ceva nou, necunoscut: participarea lui la o expediție contra Turcilor, în calitate de comandant al unei armate ungare, după-cum se constată dintr'o scrisoare anonimă con-

timporonă adresată Papei. Eată în privința acelei scrisori publicate în broșură, ce spune dl *Iorga*:

Însemnătatea scrisorii e deosebită sub multe raporturi.

Întăiu, pentru-că d stăinuște o expediție creștină, care nu e povestită în nici o altă parte. Abia se găsesc indicații asupra ei, o scrisoare a regelui *Matei* către Pape. În această scrisoare, dată din Buda, 27 Martie 1476, se cotes următoarele știri scurte despre evenimentele narate în raportul nostru: „*Turbur pe dușman în'una prin trudele mele, cărora îndurarea lui Dumnezeu pare că le priește în deosebi, nu conțenească le stuce pagube mai grele pe zi ce merge, ca unul ce am de gând să mă întorc însumi împotriva lor peste câteva zile.*“

În al doilea rând, scrisoarea are o importanță excepțională pentru cariera lui *Vlad Țepeș*. Se știe că, după ciocnirile sale cu Turcii și *Molotov-ni* în 1461, crunta *Vo-evod* a fost aruncat în închisoare, pentru motive binecuvântate de ruda sa *Matei Corvin*, pe lângă care se oposiseră în 1475 încă el fu liberat și trimis la pândă în Ardeal. În 1476, la sffrșitul anului, după retragerea Turcilor din Moldova, când veni vremea pedepsei pentru acia cari ajutate pe păgâni contra lui *Ștefan-cel-Mare*, *Țepeș*

Parastas pentru fericitul Em
 zosdu s'a oficiat Dumineca trecută
 B. Comloș, prin Prea On. D. Paul
 Iulescu, asistat de preoțimea și in-
 stătorimea locală. „Când ne cuge-
 am — ni-se scrie-că 2 fii ai acestei
 omune beneficiază 600 fl. din acea
 ondațiune, ear corul vocal bisericesc
 a aflat de demn să cânte la para-
 stas, ear cu 2 zile mai apoi, și de
 noru fiind, s'au adunat cu toții să
 ante la alt parastas pe bani, ne
 mănește adânc. Dar nu invinui-
 m priștii; vina e președintele-preot, care
 rește tineretul în prea mare mate-
 rialism”. — X.

A 1000-a lege ungurească. „Alkot-
 mány” în numărul de ieri serie următoarele
 mături: Parlamentul (unguresc) se prepară
 cum de iubiule: încă în actuala sesiune el
 are adevărat să aducă a 1000 a lege dela in-
 teputul domniei constituționale încoace a
 împăratului-rege Francisc Iosif I. În această
 1000 a lege va fi înarticulată convenția
 societății de navigație croato-ungare despre
 circulația pe linia maritimă Fiume-Veneția-
 Ancona. Legea din vorbă a ajuns deja a se
 dezbate în comisia economică a camerei de
 deputaților.

Aniversarea constituției austriace. Eri,
 26 l. c. n. s'au implinit 40 de ani dela
 apariția în luna Februarie a patentei austrie-
 ce. Cu puține modificări, patenta aceasta
 împreună cu diploma edată în 20 O tomvrie
 1867) formează temelia constituției de stat
 Austriei, care azi după 40 de ani, e atât
 de îngrijitor atacată de partidele extreme
 austriace, încât cu greu se poate prevedea:
 până când va pute încă să mai reziste ata-
 curilor?

Cardinali noi. Cu data de 25 l. c. se
 vestește din Roma, că la finea lunii Martie
 va fi un consistor papal, în care Magrit:
 Friepi (vice-secretar de stat), Della Volpe
 maiordom), Gennari (membru al iucvisției),
 Martinelli (delegat apostolic în statele Unite)
 precum și episcopii: din Praga, Cracovia,
 Verona, Ferrara și Benevent — vor fi pre-
 conisați ca noui cardinali. Știrea accentu-
 ează, că între cel-ce au a se preconisa nu
 e nici un episcop francez.

Uneltirile Bulgarilor revoluționari. Se
 anunță din Constantinopol, că poliția tur-
 cească a închis tipografia de acolo a unui
 Bulgar macedonean anume Calcia Stojanov.
 S'a ținut și percheisiție domiciliară, în urma
 căreia proprietarul tipografiei împreună cu
 fii sei au fost arestați. Toți Bulgarii mace-
 doneni aflați în Constantinopol sunt ținuți
 sub strict control din partea poliției.

Restabilit pentru puțin, în tronul muntean.
 Trecerea lui Vlad-Vodă în țara, unde
 domnise, făcea parte din „marele plan”
 al lui Matei, și în Ianuarie 1476 se dădeau
 ordine în această privință. Încă din vara
 anului precedent, Tăpeș, care era liber și
 trecuse din situația de prizonier politic la
 aceea de Curtean regal, era considerat de oas-
 petele și fostul său temnișer ca Voevodul
 legitim al Țării-Românești. Neputându-l tri-
 mite deocamdată în „țară”, Matei îi dădu
 conducerea expediției din Bosnia.

Cruzimile săvârșite de către creștini
 în această provincie arată mai bine decât
 toate asigurările, că Vlad a avut conducerea
 efectivă a campaniei. De altminterlea, po-
 zitiunea li atribuie explicit pe cele mai groas-
 nice dintre ele. În același timp ea amintește
 și răbățelele lui distracții din temniță, care
 se potrivec așa de bine cu spasa povestii
 mește despre el, poveste, pe care și eu aș
 dispus a o atribui diacului Curțișin (Kur-
 tyn). Cum șe-lea el în temniță, nu și-a
 lasat nici aci năravul cel rău, ci prinzând
 toareci, îi chinuia pe șoareci, trăgându-i în
 lapă”.

S. S.

Mare orcan cu zăpadă. În noaptea din
 24 spre 25 l. c. un groasnic orcan cu ză-
 padă a băntuit în Odesa și în împrejurime.
 În oraș și pe liniile ferate a fost întreruptă
 ori ce circulație din pricina orcanului și a
 zăpezii; în Odesa omătul e atât de enorm, că
 vor trebui zile întregi până să-i dea la o
 parte din drumul de comunicație. Vaporul
 Sineus ce venia dela Crimeea a fost isbit
 de o stâncă cu așa putere, că a fost nimit
 cit total. Funiile cu ancorele dela mai
 multe corăbii au fost rupte de alte vapoare
 cu atâta tărie, încât multe din ele au fost
 grozav sdruncinate. Un tren pornit din
 Odesa a fost oprit în zăpadă, care e atât
 de mare, încât circulația e întreruptă până
 la sfârșitul lunii curente. Nu se mai estra-
 dau nici bilete de tren și peste o mie de
 călători stau oprți în drum expuși foamei
 și setei.

„Vinurile” lui Engel din Pécs. La
 ordinul ministrului unguresc de interne, un
 nou transport de 15 vagoane cu vin fals din
 pivnița firmei Engel din Cincî Biserici
 (Pécs) au fost trimise la Jákohalma, pen-
 a fi supuse analizei. — S'a fost ajustat
 bine Ovreurul naibii!

Cal ungurești în Serbia. Mai zilele
 trecute anunțau din Belgrad foile, că tîne-
 rul rege Alexandru, supărat fiind pe Austro-
 Ungaria, n'e să mai cumpere de aici nici
 macar un ac. Intru-cât va fi fost adevărată
 vestea aceasta, nu știm. Afăm însă acum
 publicată prin foi următoarea știre: Con-
 sularul austro-ungar din Belgrad a recercat
 poliția din Dobrița, ca să i facă cunoscută
 zisul tîrgului de cai, deoarece ce Sârbii vor
 să cumpere 2000 cai ungurești pentru ar-
 mata sârbă. — Ear asta ar face mai mult
 decât un ac.

O întreagă familie măcelărită. Se an-
 unță următoarea întâmplare oribilă: În
 comuna Sibia din comitatul Sirmiu (Slavonia)
 un vînțel 'și-a ucis, în 25 l. c. n., mai
 întâiu soția și trei copii, apoi a măcelărit
 toate viețuitoarele dela casă: vite, gălile,
 pisici și câni, ear' după săvârșirea oribilului
 măcel s'a înfășurat el însuși la geandarmia
 din Brod, spunând, că crima a săvârșit-o
 din pricina, că în acea zi la amosii soțiv
 sa a vrut să-l otrăvească.

Din străinătate.

Războiul vamal ruso german. În anul
 1908 expiră convenția comercială dintre Ger-
 mania și Rusia. Germanii au început deja
 să chibzuiescă întocmirea noiei convenții.
 Este natural, ca cu această ocaziune să fie
 puse în față interesele comerciale și
 cele agrare. Dat fiind, că astăzi tendințele
 agrare sunt mai la suprafață, cancelarul
 Bülow are să se închine în fața cererii ace-
 lora, de-a se pune taxe vamale mari asupra
 produselor agricole din Rusia. Aceasta la
 nici un cas nu le convine Rușilor, carl au
 tot interesul ca produsele lor agricole să
 străbată cât mai ușor în Germania, ale că-
 relor piețe le au până astăzi. Presa rusească
 se năpustește asupra agrarilor germani,
 și amenință că în cazul când preterțiile
 agrarilor germani vor fi luate în vedere la
 convenție, Rusia va pune vamă strașnică pe
 produsele industriale germane.

Dacă această amenințare se va realiza,
 vor suferi în întâiul rînd negustorii germani
 din Rusia Dar' ca Germania să bată în re-
 tragere în această privință, nu e de crezut.

Audiatur et altera pars.

Brad, 24 Februarie, 1901.

Onorabilul X șice în „Tribuna Poporului”,
 Nr. 24 a. c.: „Nu știm, dacă se mai pome-
 nesc undeva petreceri de „răsunare”, la
 noi n'a ivit și acest soi de boală socială”...
 Din motive că: a) la petrecerea din urmă-
 dată în hotelul „Central” din Brad, hotelierul
 n'a servit bere cu butoiul unor aranjori; b)
 n'a dat vin în cuantul poftit; c) n'a făcut
 foc în momentul dorit; d) proprietarul ho-
 telului n'a luat parte la petrecere, — din
 aceste grave motive unii domni s'au indignat
 sdânc și ei-au propus să aranjeze o petrecere
 numai „așa de răsunare” în hotelul „Hun-
 garia”, proprietatea unui ungar, exarândată
 unui jidan”.

Să analizăm, onorabile X. Nici prin
 mînte nu ni-a trecut a aranja petreceri de

răsunare; ci arangiam în favorul ami ului
 nostru Ioan Mateiu, conservatorist în Iași,
 pentru care ai arangiat și D-ta, onorabilă,
 cu elicașii suprași. Că un aranjor s'a ex-
 primat că petrecerea arangiată la „Hun-
 garia” e revanșă la cea dela anul nou, n'are
 valoare, fiindcă aranjorul a zis cuvîntul
 „revanșă” numai ca să se finească odată dis-
 puta de iscodă, și nu ca motiv. Mai de-
 parte aranjorul a voit să se convingă, dacă
 dl X își va ține cuvîntul, că va lucra con-
 tra și ne va da publicității. Cuvîntul 'și-l'a
 ținut ca un cavaler. Onoare lui l. Nu facem
 petrecerea la hotelul „Central” pentru că
 hotelierul — ungar, — care nu știe altă limbă
 afară de cea maghiară, 'și-a bătut joc de
 public la petrecerea „tinerimii zarandene”
 din 1/14 Ianuarie a. c. și chiar la porunca
 stăpânului. Și eată cum: dacă am cerut
 2-3 deci de vin, n'a voit să dea, ci numai
 cu litra; dacă un oaspe a cerut un butoiu
 de bere pentru tinerime, nu i a dat, fiind-că
 atunci nu putea scoate din el două butoaie;
 publicul a trebuit să se depărteze din sală
 din cauza frigului. Ce să mai zicem apoi
 de fripturile nefripte și de vinul pipărat?
 Vom adăuga numai, că dacă cineva cerea
 un pahar de bere, ori o litră de vin, tre-
 buia să meargă la cărcimar, care sta
 lângă butoiu, și acolo să-i plătească, alt-fel
 nu căpeta. Și apoi încă una verde, d-le X;
 la petrecerea tinerimii din 1/14 Ianuarie
 1901, arangiată în favorul mesei studen-
 ților dela gimnaziul din Brad, proprietarul
 hotelului cu alți venerabili domni, s'au con-
 jurat și n'au venit la petrecere, fiindcă ti-
 nerimea n'a voit să se închine la idoli. Așa
 stăm cu hotelul „Central”.

În cât pentru hotelul „Goida”, d-le X,
 acolo nu există sală pentru petreceri mai
 mari, și cu atât mai puțin se poate impro-
 visa bină, ori cum zic: „scenă”. Apoi
 spune, d-le X., nu ai făcut și D-Ta petre-
 ceri la „Hungaria” decînd există „Cen-
 tral”? Și apoi alta la mână: în hotel
 „Hungaria” cărcimarul e neamț, care vor-
 bește românește, prenumbră foi românești
 pentru public, sala o dă gratuit, serviciu
 prompt. La „Central” cărcimarul e ungar,
 altă limbă nu știe, pentru sală trebuie plă-
 tit, ear serviciul e sub ori-ce critică. Eată
 deosebirea și cauza pentru care arangiam
 petrecerea la „Hungaria”. Noi tinerii n'avem
 banț de furat, să îngrășăm trântor, mergem
 unde ni-se face avantajul.

În cât pentru simțul nostru românesc,
 nu D-Ta ne vei da direcțiune, lecțiile le
 păstrează pentru D-Ta et comp.

Le scriem acestea pentru On. public,
 ear dacă mai poftiți, onorabile X., bucuror
 șfetim cărțile pentru clica, ce omoară viața
 socială din Brad și giur.

Onoratul public din aceste puține la-
 conice produse se poate convinge, că tîne-
 rimea din Zarand nu e condusă de slăbi-
 ciunea poftel de răsunare.

A lașului e răsunarea.
 De încheiere șervească spre orientare
 on. public, că onorabilul X. din Brad e un
 atare X., care ține capra de coarne și jură
 că e șută.

Tinerimea zarandeană.

Comitiva ni-s'a trimis subscrisă
 de patru tineri.

Redacția.

Luptă artistică.

În urma propagandei făcute de depu-
 tatul preot Hock, mai zilele trecute s'a aran-
 geat în Budapesta o expoziție a operelor
 artiștilor francezi în viață. La deschiderea
 acestei expoziții era să vină la Budapesta
 mai mulți artiști-pictori.

Scopul patrioților era, să facă astfel
 ca Budapesta, cel puțin, să apără ca mare
 centru artistic cultural. S'a totemplat însă, ca
 asupra acestei afaceri artiștii maghiari din
 Budapesta să se împartă în două tabere:
 una avînd în frunte pe Hock, ear cealaltă
 pe Szana Tamás.

Acestia de mai multe săptămîni deja
 s'au războit în chip nemiluit prin foi, și în
 focul luptei lor nu i-au cruțat nici pe artiștii
 cari primiseră lavitare a lui Hock.

Auzind despre această ceartă artiștilor
 francezi, prin presidentul lor Fleury și mem-
 brul comiteatului Davond, au înștiințat direc-
 ționea expoziției, că nu vor veni la deschi-
 dere.

Alaiul, ce era să se facă, a rămas
 baltă, lucru, ce pe mulți patrioți i-a amă-
 rit. Așa chiar și contete Andrassy Gyula
 'și-a dat demisia din president al grupării
 artistice „Képző művészek Egyesülete”, ear

în ședința de ieri și alaltă ieri a Diebet pa-
 trioții s'au luat la ceartă.

Eroii luptei au fost: deputații Hock și
 Fichler. Cest din urmă a năvălit ea toată
 furia asupra grupării lui Hock și a bichuit
 cu multă pasiune, dar cu puțin succes in-
 teșunimii celui dintăiu.

Auditorul era în număr neobișnuit de
 mare și îndeosebi galeriile erau pline de
 public, mai ales de artiști.

Hock nu i'a rămas cu nimic dător
 lui Fichler. Prin argumentele, cu care l'a
 înarmat, Hock 'și-a apărât poziția cu mai
 mult succes și a spulberat expunerile și
 atacurile din partea contrară.

Se putea vedea, cum camera deputați-
 lor se dividează în această luptă artistică;
 cum se ridicau la suprafață simțurile și an-
 tipatii vechi dintre grupările partidelor; ear
 ura între artiștii din galerie cum se prefăcea
 între deputați într'o prouațată ură politică.

În fața acestei scene, artiștii țării
 puteau să regrete mai ales, că cearta lor a
 fost dusă în forul politiceii, căci, dacă a fost
 vr'un coprin artistic în lupta aceasta, —
 acela n'a pierdut cu totul în cearta celor
 două grupări politice, reprezentate prin doi
 oameni întrași în războire.

În focul luptei de vorbe, adeseori răs-
 sunau cuvintele „trădători de patrie” atât
 la adresa celor ce au adus și i pe artiștii
 străini, cât și la acelor ce i-au înstrăinat
 de nația maghiară.

Mai la fine Fichler din nou s'a spîns,
 amestecînd în ceartă și pe Francezul Mour-
 rey, care se găsea în galerie, învinuindu-l
 că a ofensat națiunea maghiară.

Lupta peste tot, a căsăt es o bombă
 între patrioții doritori: să ajungă pe ușor
 celebri înaintea lumii culte.

Fără îndoială însă, că apariția aceas-
 ta din mijlocul patrioților — i'a dat un
 nou atestat de paupertate înaintea străină-
 țării.

ULTIME ȘTIRI.

Londra, 26 Februarie. O tele-
 gramă din Pretoria anunță, că gene-
 ralul Bots (despre care se zicea ieri că
 ar voi să capituleze), însoțit de 2000
 Buri a reușit să scape spre Komati-
 poort.

De Wett a trecut azi pe la Pe-
 trusville cu întreaga sa oștire (Eri se
 telegrafia că întreaga oștire-i este
 sfărîmată și fuge în mici grupe, ear'
 De Wett ar fi scăpat pe o luntre.
 Red.)

În ședința Camerei comunelor
 Lambert a propus, ca să se publice
 protocoalele comisiei trimise să an-
 cheteze casurile de capitulare.

Broderick, ministrul de războiu, a
 răspuns că, într'adevăr, țeara cu mare
 regret a aflat despre capitularea unor
 trupe chiar destul de numeroase. Pentru
 douăzeci de oasuri de asemenea natură
 s'a deschis anchetă, și ofierii vino-
 vați parte au fost scoși din armată,
 parte s'au pensionat. Și pentru alte
 greșeli, ofierii au fost pedepsiți. Totuși,
 din punct de vedere strategic, n'ar fi
 bine să se publice procesele verbale ale
 comisiei de anchetă judenătorească.

După-ce a vorbit și Roberts, Lam-
 bert și-a retras propunerea.

Pretoria, 26 Februarie. Buri au
 atacat orașul Richmand, dar venind în
 ajutor trupe engleze, s'au retras.

După știrile mai nouă, De Wett
 a trecut Oranjul și împărșindu-și trupele
 în două, vrea să între ear în Capland.

Petersburg, 26 Februarie. Intre tîne-
 rimea aristocrată s'an operat mai multe
 arestări Cu prilejul imblenului școlii de
 marină elevii au hotărît adică să omoare
 pe țarul. La sorți a ieșit fiul unui înalt
 funcționar dela poliție. Acesta însă a tra-
 dat tatălul său secretul. Tatăl zise atunci:
 „Împușcă-te!” Fiul și-a tras apoi un glonț,
 dar nu s'a nimerit bine, ci glonțul a ră-
 nit grav pe secretarul tatălui său Arestat
 fiind fiul a făcut declarațiune, pe baza
 căreia s'au operat toate arestările

Editor. Aurel Popovici Barclanul.
 Red: respuns: Ioan Russu Șirliana.

Resultat minunat!

Absint		Alaş
Anisete	<p>Nu e mai dulce!</p> <p>ca lichorul de casă, pe care fiecare damă în mod ușor îl poate prepara.</p> <p>Prețul unei sticlețe e 60 fleri.</p> <p>care e deajuns la prepararea unui litru de lichor fin.</p> <p>Vojtek și Waisz</p> <p>prăvălie de drogherie și parfumerie în</p> <p>ARAD.</p>	Nuol
Benedictin		Cafea
Chatrense		Maraschino
Caracao		Portocale
Rum		Vanilie

Mulțumire generală!

378 1—10

Frideric Hönig

Turnătorie de clopote și metal, fabrică de pompe, arangeată pe motor de vapor,
Arad, strada Rákóczy Nr. 11-28

S'a fondat la 1840.

Premiată la 1890 cu cea mai mare medalie de stat.

Cu garanție pe mai mulți ani și pe lângă cele mai favorabile condiții de platire — recomandă clopotele sale cu patentă ces. și reg., invenție proprie, care au avantajul că, față cu orice alte clopote, la turnarea unui și aceluiași clopot tare și cu sunet odânc, — se face o economie de 20—30% la greutatea metalului.

Recomandă totodată clopotele de fer, ce se pot învârti și postamentele de fer, prin a căror întrebuintare clopotele se pot scuti de crepat și chiar și cele mai mari clopote se pot trage, fără-ca să clătine turnul.

Recomandă apoi transformarea clopotelor vechi în coroană de fer, ce se poate învârti, cum și turnarea din nou a clopotelor vechi sau schimbarea lor cu clopote noue pe lângă o supra-solvire neînsemnată.

Liste de prețuri și cu ilustrațiuni — la dorință se trimit gratis.

543 6—52

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului” următoarele opuri:

	coroana	fler
1.) „Geografia Comitatului Arad”, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățător, aprobat de Ven. Consistor ilustrată cu cărți geografice	—	—70 „
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean,	—	2.— „
3.) „Judecătorile cu jurații” — de Teodor V. Păcățeanu,	—	—80 „
4.) „Libertatea” — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.— „
5.) „Principiile politice”, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.— „
6.) „Caractere morale” — exemple și sentințe culesse din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov.	—	2.50 „
7.) „Războiul pentru neatârnată” de George Coșbuc.	—	1.20 „
9.) „Vieritul” — de Petru Vancu,	—	1.— „
10.) „Teoria Dramel” — de Dr. Iosif Blaga.	—	3.60 „
11.) „Juvenilia” — de Sextil Pușcariu.	—	1.60 „
12.) „Cuvântări bisericesti” — traduse de Ioan Genț.	—	5.— „
13.) „Pribeag” — de Ioan Iosif Sceopul,	—	1.50 „
14.) Instrucțiuni populare populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz	—	1.20 „
15.) „Ioan Botezătorul, tragedie în 5 acte și un preludiv tradusă de Il. Chendi și C. Sandu după Hermann Sudermann	—	2.— „
16.) Henrie Ibsen „Ziua Invierei” Epilog dramatic în 3 acte traducere de Il. Chendi și C. Sandu	—	1.— „

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spe... stale.